

Hermed sluttede forhandlingen om at henvise sagen til finansudvalget.

Lysholt Hansens forslag om at henvise forslaget til folketingsbeslutning til finansudvalget *vedtoges* uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg.

(Lovforslaget (nr. 52) findes i tillæg A. sp. 769, fremsættelsen i tidenden sp. 1756).

Første næstformand (From): Sammen med denne sag foretages de under punkterne 6-8 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget.

(Lovforslaget (nr. 53) findes i tillæg A. sp. 793, fremsættelsen i tidenden sp. 1756).

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om valg til folketinget. (Mandatberegningen m. v.) [af Aksel Larsen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 51) findes i tillæg A. sp. 765, fremsættelsen i tidenden sp. 1766).

Første behandling af forslag til lov om ændring af valgretsaldere til folketinget [af Aksel Larsen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 50) findes i tillæg A. sp. 763, fremsættelsen i tidenden sp. 1768).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har på sin gruppes vegne fremsat forslag til lov om ændring af valgretsaldere til folketinget, et forslag, der er nyt, og dernæst forslag til lov om ændring i lov om valg til folketinget. (Mandatberegningen m. v.), et forslag, der er en genganger og indeholder tanker, som det ærede medlem og hans gruppe tidligere har gjort sig til talsmænd for. Jeg skal på regeringens vegne knytte nogle ganske få bemærkninger til disse forslag.

For så vidt angår forslag til lov om ændring af valgretsaldere, vil jeg minde

om, at vi i løbet af de sidste 12 år 2 gange har nedsat valgretsaldere, først i 1953 til 23 år og derefter i 1961 til 21 år. Når det ærede medlem nu har rejst sagen, forstår jeg, at baggrunden herfor er den beslutning, der blev truffet i Nordisk Råd under den 12. session i Stockholm i februar i fjor, hvor rådet med et spinkelt flertal på 29 mod 27 vedtog en rekommandation til regeringerne om at tage spørgsmålet op. Må jeg minde om, at kun 2 af de danske delegerede i Nordisk Råd stemte for rekommandationen — den ene af de pågældende er ikke længere medlem af folketinget, hvilket dog ingen sammenhæng har med hans stilling til sagen i Stockholm — og alle de øvrige danske delegerede stemte imod.

Jeg stiller det spørgsmål til det ærede medlem, om han tror, han bag sig har et krav i befolkningen om en sænkning nu af valgretsaldere. Det ærede medlem bør i så henseende studere de folkeafstemninger, vi allerede har haft omkring valgretsaldere. Jeg for min del tror ikke, at vi står over for et sådant folkekrav, og finder det ikke i øjeblikket rimeligt at rejse et sådant spørgsmål. Jeg finder i øvrigt, at valgretsaldere må have en nærmere forbindelse med den myndighedsalder, der råder her i landet. Bliver der senere tale om en ændring på dette punkt, rejser spørgsmålet om valgretsaldere sig naturligt for os.

Må jeg om det andet forslag blot sige følgende: vi gennemførte i 1961 lempelser i spærreklausulerne, og vi har foreløbig kun erfaringer for disse lempelsers virkninger fra valget i 1964. Hvis det forslag, det ærede medlem nu har fremsat, havde været gældende, da vi havde valget i 1964, ville det have indebåret, at blot et parti havde fået 15.037 stemmer i et af de 3 områder, ville dette parti være blevet repræsenteret i folketinget. Dette ville ved 1964-valget have indebåret, at retsforbundet havde fået to mandater i folketinget. Det havde derimod ikke hjulpet kommunisterne.

Jeg finder ikke, at tiden er inde til yderligere lempelser af spærreklausulerne, og jeg vil over for krav om en sådan lempelse anføre det synspunkt, at det bør være et naturligt krav, at et parti enten kan opnå et kredsmandat eller kan demonstrere en nogenlunde bred tilslutning landet over.